

НЕОБХІДНІСТЬ ЗМІН В СТРУКТУРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ВНАСЛІДОК ПРОТИСТОЯННЯ ВНУТРІШНІХ ТА ЗОВНІШНІХ ПОЛІТИЧНИХ ТА НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ЧИННИКІВ

На сьогоднішній день ситуація в Україні та в світі навколо неї свідчить про зіткнення декількох потужних сил, що обрали нашу державу в якості одного з об'єктів міжнародного змагання, спрямованого на остаточне визначення пріоритету однієї з них. І хоча деякі учасники змагання пропонують Україні свою допомогу, не слід забувати про першорядність економічних інтересів кожного з них, внаслідок чого ця допомога або стає малозначущою, або набуває дуже багатьох неприємних та багатовартуючих наслідків. В цих умовах сучасний стан економіки України є одним з чинників збереження та поглиблення вказаної ситуації. Що означає необхідність запровадження змін [1].

Першою по необхідності виступає потреба задоволення матеріальних побажань працюючого індивіда та членів його сім'ї. У когось це стане чи не єдиним мотивом діяльності. Однак, якщо розглядати особу, що має високий освітній рівень, можливо вказати і інший напрям. Його може бути реалізовано лише на базі накопичення матеріальних статків, що є наслідком попередньої діяльності, а іноді й всупереч їй рівню. Мається на увазі досягнення особою стану економічної та соціальної незалежності та цінності для суспільства. Тут слід казати про наявність у особи оптимальної інформаційної продуктивності, котра є наслідком розвинутого інтелекту. При цьому людина зацікавлена у максимальній самовіддачі раніш отриманих та вдосконалених нею знань, котрі знаходили б визнання у інших членів суспільства, насамперед у представників пізніших поколінь [2]. Але це можливо лише в умовах права власності на ці знання, чого позбавлені наймані працівники в Україні. Стає можливим вказане лише за умови набуття індивідом хоч малого, але свого бізнесу. Таким чином, тільки виробництво, побудоване на використанні нової, а краще – не одної, а багатьох ідей, та приналежне вказаній персоні, може розраховувати на успіх на теперешньому насиченому традиційною продукцією глобалізованому ринку. Саме в цьому закладено основний чинник визволення держави Україна з залежності від ворогів та друзів. Але замало для успіху окремої особи, чи підприємства лише генерувати нові ідеї, оскільки на втілення останніх у виробництво потрібен початковий капітал. Однак розподіл ресурсів як між окремими громадянами, також і серед підприємств наразі не є раціональним. Особливо це виявляється при аналізі розподілу доходів бюджету в Україні,

але стосується далеко не тільки нього. І справа сприяння вдосконаленню економіки знову стикається з державно-олігархічним диктатом, спрямованим на утримання повного контролю за грошовими потоками в державі. Все це неможливо без цілої армії державних інституцій та наповнюючих їх чиновників. А це призводить до висновку про необхідність невідкладного роздержавлення за рахунок зменшення державних інституцій на порядок, а також виведення з державної власності підприємств, причому задіяних не тільки в промисловому чи сільськогосподарському виробництві, на транспорті, але й в освітній та оздоровчій сферах.

Взагалі ж серед розвинутих країн, в першу чергу маються на увазі: Німеччина, США та Японія, зараз спостерігається тенденція до дуже значних змін в організації виробництва на засадах фактичного зняття кордонів для споживачів, які зможуть через глобальну мережу інтернету замовити у обраного ними самими в інтернеті виробника обрану згідно каталогу одиницю товару з усіма характеристиками, відповідаючими саме їх індивідуальним потребам [3]. Заплановані зміни є настільки значущими, що аналітики ототожнюють їх із четвертою промисловою революцією.

Виходячи з вищевказаного можна зробити висновок про необхідність рішучих та невідкладних змін в українській економіці, які потребують в першу чергу формування вмотивованості як більшості населення, так і підприємств до роботи високоінтелектуальної, що потребує створення маси нових, інформаційно розвинутих підприємств та залучення до нових робочих місць на цих підприємствах значно краще підготовлених спеціалістів. В свою чергу, це неможливо без різких змін в освітній сфері, насамперед за рахунок вивільнення її із вбиваючого тиску держави шляхом зміни форми власності цих закладів. Все це неможливо без зовсім іншого рівня доходів, що їх отримають нові кадри підприємств, а це в свою чергу неможливе без заохочення інвестицій, які прийдуть тільки в приватизовані підприємства. Звісно створені вони можуть бути за умови зменшення фіскального навантаження, роздержавлення та дерегуляції.

Література:

1. Роговик О. Український шлях майже утопічного майбутнього 2040 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://hvylya.net/analytics/society/ukrayinskiy-shlyah-mayzhe-utopichnogo-maybutnogo-2040.html>. – Назва з екрана.
2. Тохтарова В.С. Доходное неравенство как угроза развития человеческих возможностей / В.С.Тохтарова // Методологія досліджень та сучасні соціальні, економічні, технологічні проблеми розвитку суспільства: зб. тез

доп. міжнар. наук.-прак. конф., Харків, 18.11.2011 р. – Харків: КНТЕУ, 2011. – С.269-270.

3. Как нам начать четвертую промышленную революцию // Власть денег. – 2015. – №9. – С.25-58.